

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben 2011. év február hó 7. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2010. évi november hó 5. napján kihirdetett 6.B.622/2008/96. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része utolsó pontjában felsorolt bűncselekmény minősítése helyesen 1 rb. folytatólagosan elkövetett munkaadói járulékfizetési kötelezettség megszegésének vétsége (Btk. 310/A. § (1) bekezdés).

A vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság a rendelkező részben megjelölt ítéletében vádlottal szemben a Szolnoki Városi Bíróság 2.B.657/2002/17. sorszámú, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2.Bf.1050/2003/4. számú végzésével 2003. december 10. napján jogerőre emelkedett ítéletét hatályon kívül helyezte és vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (Btk. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont), 1 rb. adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntetében (Btk. 310. § (1) (3) bekezdés), 1 rb. társadalombiztosítási járulékbevételt különösen nagy mértékben csökkentő folytatólagosan elkövetett társadalombiztosítási csalás büntetében (Btk. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont, 1 rb. egészségbiztosítási járulékbevételt jelentős mértékben csökkentő folytatólagosan elkövetett társadalombiztosítási csalás büntetében (Btk. 310. § (1) és (3) bekezdés), 1 rb. nyugdíjjárulék bevételt jelentős mértékben csökkentő folytatólagosan elkövetett társadalombiztosítási csalás büntetében (Btk. 310. § (1) és (3) bekezdés), 1 rb. folytatólagosan elkövetett munkavállalói járulékfizetési kötelezettség megszegésének vétségében (Btk. 310/A. § (1) bekezdés), és 1 rb. folytatólagosan elkövetett munkavállalói

járuklkfzetési kötelezettség megszegésének vétségében (Btk. 310/A. § (1) bekezdés). Ezért a megyei bíróság vádlottat halmazati büntetésül 3 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint kötelezte az összesen 870 033 forint bűnügyi költség megfizetésére azzal, hogy 4 832 forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

Az ítélet ellen a vádlott enyhítés érdekében, míg védője elsősorban a perújítás elutasítása, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.426/2010/1/I. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen a védő vitatta az ítélet tényállásának megalapozottságát, ugyanis álláspontja szerint tényként azt lehet megállapítani, hogy a vádlott 1999-ben ki akart szállni a számlázáshoz kapcsolódó bűnös tevékenységéből, de kényszer és fenyegetés hatása alatt állva ezt nem tehette meg. A tényállást emellett is csak azokban a pontokban lehet megállapítani álláspontja szerint, ahol a vádlott beismerő vallomást tett.

A bejelentett fellebbezés részben alapos.

A másodfokon eljáró ítélőtábla a fellebbezéssel megtámadott ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket arra tekintet nélkül felülbírált, hogy ki milyen okból fellebbezett.

A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartva folytatta le az eljárást, ennek során figyelemmel volt a perújítási eljárás sajátosságaira is.

Az általa megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az a Be. 351. § (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjában foglalt megalapozatlansági hibákban nem szenved. Nyilvánvaló elírás folytán a tényállást annyiban szükséges pontosítani, hogy a vádlott nem 2008. január 13., hanem 1998. április 13. napjától rendelkezett egyéni vállalkozói igazolvánnyal. Mindezen pontosítást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján lehetett rögzíteni.

A megyei bíróság a szükséges körben beszerezte a bizonyítékokat, azokat okszerűen összevetette egymással, és kifogástalanul értékelte a tényállás megállapítása során. Az első fokon eljáró bíróság minden lényeges körülményt alaposan mérlegelt, mérlegeléséről számot adott és ennek alapján állapította meg a tényállást. A másodfokú bíróság így a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított megalapozott tényállásra alapította a Be. 351. § (1) bekezdése alapján, amelynek felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban törvényes lehetőség nincs (Be. 352. § (3) bekezdés).

A megállapított tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményének jogi minősítése az anyagi jogszabályoknak mindenben megfelel az elkövetéskori büntető törvénykönyv rendelkezéseit alkalmazva.

A másodfokon eljáró bíróság észlelte, hogy az ítélet 2. oldalának első bekezdésében nyilvánvaló elírási hiba folytán kétszer szerepel az 1 rb. folytatólagosan elkövetett munkavállalói járulékfizetési kötelezettség megszegésének vétsége (Btk. 310/A. § (1) bekezdés), ugyanis az ehhez kapcsolódó IV. tényállási pontból egyértelműen megállapítható, hogy 1 rb. munkaadói, és külön 1 rb. munkavállalói járulékbevételhez kapcsolódó járulékfizetési kötelezettség megszegésének vétségét lehet megállapítani.

A megyei bíróság helyesen rögzítette az irányadó alanyi és tárgyi súlyosító és enyhítő körülményeket. A kiszabott büntetés arányban áll az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, és az alapeljárásban kiszabott büntetéshez képest indokoltan szabott ki súlyosabb büntetést az első fokon eljáró bíróság a bűnösségi körülmények jelentős növekedésére tekintettel.

A büntetés kiszabása során jelen esetben nem lehetett figyelmen kívül hagyni, hogy a vádlott igen hosszú ideig állt büntetőeljárás hatálya alatt, az elévülési időt jelentősen meghaladta a bűncselekmények elkövetése óta eltelt idő. A terhelt jelenleg már 4 kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, az alapeljárásban kiszabott büntetését is letöltötte, illetve időközben ezen cselekményekhez kapcsolódóan más eljárásban jelentős összegű pénzbüntetésre ítélte a bíróság.

A különös méltánylást érdemlő körülményekre tekintettel a másodfokú bíróság a Btk. 47. § (3) bekezdése alapján lehetőséget látott arra, hogy az elítélt a büntetése fele részének letöltése után feltételes szabadságra legyen bocsátható.

A másodfokú bíróság mindezen indokokra figyelemmel a Be. 372. § alapján az ítéletet részben megváltoztatta, illetőleg egyéb túlnyomó részt helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

D e b r e c e n , 2011. február 7.

Dr. Kardos Sándor sk.	. Elek Balázs sk.	. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 6.B.622/2008/96. számú ítélete Debreceni Ítéltábla Bf.II.746/2010/4. számú ítéletével 2011. február 7. napján jogerős és végrehajtható.

D e b r e c e n , 2011. február 7.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

